

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1655

§. 167. Dicit illis Pilatus: quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? v.
22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

isti clamore Dominum ad crucem adegerunt. Ecce quomodo in maligno totus est mundus! omnes mundi amatores cum Iudæis stant in theatro mystico & advocantur ut pro Barabba latrone seditioso, homicida, in summa pro ipsomet vicio, vel pro Christo ipsa virtute, ipsa sapientia, ipsa bonitate ferant suffragium. videte quid agatis. Ah iste amatur, hic reprobatur, contemnitur! Itane verò, mi Iesu solus relinqueris? nemo est qui tui misereatur? qui tuam defendat causam? iustitiam? beneficentiam? bonitatem? virtutem? Nemo sane tunc, Domine, ipse Iudex inclinatus videtur ad tuam partem ex iustitia, & ecce ille pervertitur. ubi estis Advocati? defensores iustitiæ: ubi amici? ubi Lazarus, paucis ante diebus resuscitatus à morte? ubi Nicodemus illuminatus in nocte? ubi discipuli? nemo comparet, nemo loquitur, vel loqui audet pro Christo iusto & innocente. Nimirum Dei nutu hæc agebantur.

Deus meus, Deus meus, ut quid ita filium tuum dilectum dereliquisti? cur Angelum deficiente homine & nolente defendere non mittis è cælo qui eius causam defendat? cur in filium tam tibi dilectum & obedientem in omnibus tam inimitis es? itane pro damnato illum tradis homine qui tibi semper rebellis fuit? & unde hoc homo de te meritus est? aut quidnam prævidisti in eo, ut adeo eum diligas, tam ferventer ames, tam ei fidelis sis? Enimvero thesaurum pretiosissimum & quidquid summum atque præcipuum præstare potuit paternum cor tuum, pro ipso das redimendo; nempe Iesum dilectum filium tuum, verbum cordis tui, quo enuntias nobis intentionem mentis tuæ, per quem declaras nobis amorem tuum quo nos tam paterne ab initio dilexisti & modo diligis. O quomodo non absorbet & liquecere nos facit in momento fervens hic amor tuus, dum attendimus te relinquere filium unicum desolatum in angustiis mortis, ut nos consolari queas & eripere ex angustiis mortis æternæ! O bonitas incomprehensibilis! O amor æternus! fac me amare quod præcipis, Iesum filium tuum, eiusque præcepta sequi inviolabiliter, non autem Barabbam eligere, aut eius sequi vestigia.

§. 167. Dicit illis Pilatus: quid igitur faciam de Iesu, qui dicitur Christus? v. 22.

Cum peterent ita instanter Barabbam, paratum se offert Pilatus ad dimittendum etiam alterum vincitum, Iesum scilicet Christum, per verba: *quid faciam de Iesu?* sed, ô Pilate, tu paulatim magis magisque deseris viam iustitiæ: quia tu es Iudex, & pro hoc sedes in tribunali, & tu incipis ex actoribus facere Iudices! nescis Pilate quid te doceat iustitia & æquitas? Vi-
de

de ubi sedeas pro tribunali, ut iudex. Cur enim te praesidem statuerunt in Iudaea Romani? nisi ut cuique iustitiam administres. Cur igitur interrogas Iudaeos quid facere debeas? cum sit tui officii fontes punire, infontes dimittere, fac tuum officium, & dimitte, quem scis infontem, & per invidiam principum Iudaeorum tibi traditum, de quo ipse faretis, *te non invenire in eo causam mortis*. O si agnosceres Pilate, quis iste esset, quem dimittere conaris, certe non dimittere cuperes, sed domituae teneres tecum; quam felix tunc esses, quam felix domus tua & familia! Beatior esses ipsis Regibus Romanorum; ubi enim ille moratur, ibi omnis salus domus & familiae adest. Sed si omnino eum a te dimittere velis, da mihi, & ego accipiam illum cum gaudio in domum meam, ulnis meis amplectar, nec dimittam eum unquam, sed benedicet mihi ut arca manens in domo, Obeddom, & una progrediemur in vitam aeternam.

Veni ergo mi Iesu, veni de manu Pilati ad domum meam, licet plus quam publicani domus sit obnoxia: ut fiat ei salus hinc, & hodie & in sempiternum.

§. 168. *Dicunt omnes: crucifigatur. v. 22.*

Mirabile & deplorandum, quod nemo non clamaret ad petitionem Pilati, dicendo: *Crucifigatur*: quo clamore insigniter prodiderunt Iudaei suam malitiam, quae tanta erat, ut potius cuperent omnem iustitiam pessumdare & omnem in malitiam procedere, quam a sua malitia cessare, quid igitur mirum, quod omnes adhuc hodie malitiae suae poenam luant, ut sint quasi profugi, sine Rege, sine Lege, pulsi patria, ubique dispersi, sine proprietate aliqua terrae vel mundi, odio Deo & hominibus invisii.

Domine Iesu, an non etiam ego clamo, *crucifigatur*, quoties non evito occasiones peccandi? quinimo, ipso facto iudex sum, qui te condemno ad mortem crucis, sed & ipse carnifex sum; qui te crucifigo quoties pecco saltem graviter, quam igitur & ego mereor poenam? non tantum temporalem, sed & aeternam, ut dignus sim proici a te, & esse sine patre Deo & matre Ecclesia, quasi excommunicatus a Sacramentorum & precum fidelium participatione, odiosus Deo & hominibus, aeternaliter propelli a tuo paradiso & regno. Detestor ergo omnem culpam, cupio emendare quod factum est: A.A. Domine nescio plura loqui.

§. 169. *Ait illis praeses: quid enim mali fecit? v. 23.*

Cum turbae quasi feræ, quae spatiosam ambulat viam, clamarent *crucifigatur*, non statim acquievit Pilatus, sed iuxta suggestionem uxoris,

O 2

quæ